

Ik vind het lastig om in een paar woorden een reactie te geven op zo'n groot onderwerp. Ik wil mijn reactie graag opdelen in de zakelijk/wettelijke kant en de gevoelsmatige kant.

Zakelijk/wettelijk.

Tot voor kort was het vanzelfsprekend, dat ieder individu zelf beschikt over zijn eigen lichaam, zich vrij kan verplaatsen en naar elke locatie kan gaan, ter ontspanning of voor scholing, tenzij hij een uitdrukkelijk gebieds- of locatieverbod heeft of in de gevangenis zit.

Daar dreigt nu ingrijpende verandering in te komen.

Ik vind, dat de overheid nooit hierin mag ingrijpen en de burger zelf verantwoordelijk is voor hoe, waar en wanneer hij deel wil nemen aan de samenleving.

Natuurlijk komt dan het argument naar boven dat de samenleving/de kwetsbaren beschermd moeten worden. In uitzonderlijke gevallen kan ik me hier iets bij voorstellen: iemand heeft open tbc, iemand is zo psychisch in de war dat hij andere mensen iets wil aandoen, iemand wil een aanslag plegen.

Maar bij een virus, wat tot nu toe geen of een lichte oversterfte laat zien (hangt van de wijze van berekenen en de genomen periode af) staan de voorgenomen overheidsmaatregelen in geen enkele verhouding tot de kwaal. Het is ook nog onduidelijk hoe een en ander zich ontwikkelt, misschien dempt dit voorjaar de tweede golf en blijft het daarbij, misschien komt er ieder jaar een nieuwe golf vergelijkbaar met het griepvirus, we weten het niet. We hebben tot nu toe niet te maken met iets ernstigs als Ebola, zolang we daar zo ver vanaf zitten, moet de overheid zich richten op het garanderen van voldoende medische zorg en capaciteit en niet met het opleggen van beperkingen aan de bevolking, vind ik.

Nog een ander aspect: twee jaar geleden was het beslist not-done om aan iemand te vragen of hij een ziekte heeft, of hij ingeënt is en waartegen, of hij denkt dat hij mensen gaat besmetten, laat staan dat de overheid hier naar zou mogen vragen. Wij zijn zelfs opgevoed met de boodschap, dat je niet meteen thuis blijft bij een verkoudheid of erger, maar niet moet zeuren en moet doorwerken.

Mensen hebben contacten met andere mensen, daarbij besmetten ze ook mensen, waarna het immuunsysteem aan de slag gaat om dat op te lossen. Dit functioneert in de meeste gevallen prima en beschermt ons allen tegen latere besmettingen. Dit systeem wordt nu helemaal doorkruist, wat ik levensgevaarlijk vind.

Gevoelsmatig.

Het bovenstaande laat al zien, dat ik het idee dat de overheid uitmaakt waar en wanneer ik mij ergens heen mag begeven mij uitermate tegenstaat. Maar ik zie ook andere bezwaren. Als theatermaker weet ik hoe belangrijk het is om bezoekers van voorstellingen in een goede sfeer te ontvangen. Dit maakt of breekt een voorstelling. Hetzelfde geldt natuurlijk voor uit eten of naar de film gaan, ja zelfs voor onderwijs genieten.

Als je rond het bezoeken aan dat soort instellingen een heel circus gaat optuigen van testen, vaccinatiebewijzen tonen, tijdsloten plannen en een beperkt aantal mensen binnenlaten blijft er van een fijne sfeer weinig over. Ik heb in de korte periode dat het theater open was in december een voorstelling bezocht in een grote zaal in Amsterdam, waar 30 mensen in mochten. We moesten een voor een binnen, mondkapje op, na afloop werden we weer om de beurt opgeroepen de zaal te verlaten, we stonden op straat na te

praten, we konden de artiesten alleen in een zijstraatje nog even zien. Kortom: de helft van de lol die rond het bezoeken van een voorstelling zit was weggenomen. Ik kan me voorstellen dat dat bij restaurantbezoek of bij het naar school gaan precies hetzelfde is. Daar komt nog bij, dat het voortdurend bezig zijn met of je al dan niet besmet bent en de angst die daarbij op de achtergrond voelbaar is volgens mij ingrijpend beperkend is voor een goede geestelijke gesteldheid.

Tenslotte is het de vraag of je met dit soort maatregelen misschien een schijnveiligheid creëert. Het is nooit zeker, of zich in een 'beschermd' ruimte besmette personen bevinden. Er zijn vals-positieven en vals-negatieven bij testen (zelfs op dit moment, na zo lang testen, nog onduidelijk hoeveel) en het is nog niet duidelijk of je na een inenting nog besmettelijk kunt zijn. Het zal ook zeker zo zijn, dat als je een veilige omgeving suggereert, de mensen minder voorzichtig zijn in hun gedrag, wat wellicht weer extra risico's met zich meebrengt. En als je de verantwoording helemaal weg neemt bij de samenleving, kun je ook niet verwachten dat burgers zich verantwoordelijk gedragen.

Kortom: ik ben tegen het wetsvoorstel.